

Nr 306.

Av herr **Persson** i Falla, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande.

I Kungl. Maj:ts proposition angående försvarsväsendets ordnande framhålls en del allmänna synpunkter rörande de lägre truppförbandens förläggningssorter, synpunkter vilka sålunda skola vara vägledande vid avgörandet av de olika truppförbandens förläggning. Så anföres bland annat följande:

”Såsom försvarsrevisionen framhållit, bör sålunda först och främst beaktas förläggningssorternas större eller mindre lämplighet ur mobiliseringssynpunkt. I detta hänseende gäller det att tillse, att de olika truppförbanden erhålla en sådan förläggning, att deras mobilisering kan försiggå med erforderlig snabbhet och säkerhet ävensom att förläggningssorterna bliva i möjligaste mån tryggade. I samband med bedömandet av förläggningssorterna ur mobiliseringssynpunkt, bör hänsyn jämväl tagas till deras belägenhet dels ur synpunkten att — särskilt under tiden närmast före och efter mobiliseringen — erhålla skydd för landgränser och kuster, viktigare kommunikationsleder m. m. ävensom nödiga besättningar i fästningar, dels ock ur synpunkten att erhålla en lämplig indelning i arméfördelningsområden samt att efter mobiliseringens avslutande snabbt kunna förena och i olika riktningar transportera de i arméfördelningarna ingående truppförbanden.

För den föreliggande frågans allsidiga bedömande måste hänsyn vidare tagas till de olika förläggningssorternas beskaffenhet ur utbildningssynpunkt. Vidare bör beaktas de värnpliktigas intresse av att få fullgöra sin värnplikt så nära hemorten som möjligt.”

Dessa beaktansvärda synpunkter synas dock ej ha blivit vederbörligt beaktade i den avgivna propositionens förläggningsförslag. Enligt detta skulle Svea och Östgöta trängkårer sammanslås till Svea trängkår med förläggningssort i Linköping samt Göta och Västmanlands trängkårer sammanslås till Göta trängkår med förläggning i Skövde. Svea trängkår skulle alltså förflyttas från sin nuvarande förläggningssort Örebro.

Det borde vara svårt att upptäcka de militära eller andra sakliga skäl, som skulle motivera en sådan förflyttning. Alla de i den kungl. propositionen angivna och härovan refererade fordringarna på en god förläggningssort fyller Örebro på ett utmärkt sätt.

Ur mobiliseringssynpunkt torde bättre och mera skyddat läge ej stå till buds. Stadens centrala belägenhet och goda kommunikationer åt alla håll tillåter en möjligast hastig mobilisering och möjliggör också att snabbt kunna transportera de mobiliserade trupperna åt önskat håll. Örebro har som bekant

bredspårig järnväg såväl åt norr som öster och väster samt söderut jämväl dubbelspårig järnväg.

Ur utbildningssynpunkt torde också alla rimliga krav kunna tillgodoses. För exercis och därmed sammanhörande utbildning torde kårens nuvarande område vara mer än tillräckligt, och för fältmässiga övningar i bruten och svårframkomlig terräng erbjuder den relativt närbelägna Bergslagen de allra bästa möjligheter, vilka också ganska mycket utnyttjats.

”Vidare bör beaktas de värnpliktigas intresse av att få fullgöra sin värnplikt så nära hemorten som möjligt.” Citatet är hämtat ur den kungl. propositionen å sidan 28. Hur tillgodoses nu detta intresse enligt föreliggande förslag. Jo, Svea och Östgöta trängkårer skulle sammanslås och förläggas i Linköping, och likaledes skulle Göta och Västmanlands trängkårer sammanslås och förläggas i Skövde. Följden skulle bli, att de värnpliktiga, som uttagas och befinnas lämpliga för trängtjänst inom Svea resp. Västmanlands trängkårers nuvarande uttagningsområden, alltså inom landskapen Närke, Värmland, Västmanland, Uppland och Dalarna, skulle skickas så långt bort från sina hemorter som till Skövde eller Linköping. Man förstår hur detta skulle verka i fråga om resor vid eventuell skördepermission eller överhuvud för uppehållande av den kontakt med hembygden och de anhöriga, som för de värnpliktiga är så värdefull. Ett sakligt bedömande av denna fråga måste giva vid handen, att, om Västmanlands trängkår skulle indragas, då måste Örebro stads lämplighet som förläggningssort för Svea trängkår bli ännu mera påtaglig än hittills varit fallet. För det stora område, från vilket Svea trängkår skulle komma att rekryteras, bleve Örebro liksom hittills den mest centrala punkten med möjligast snabba och billiga förbindelser åt olika håll.

Då jag undertecknat den av herr Lindman m. fl. avgivna motionen i försvarsfrågan, har jag oförbehållsamt anslutit mig till den ståndpunkten, att det världspolitiska läget ej gör det tillrådligt att nu sönderbryta vår försvarsorganisation, och att alltså alla de nuvarande truppförbanden böra upprätthållas och kvarbliva på sina gamla förläggningsplatser. Men då den avgivna kungl. propositionen föreslår, att Svea trängkår skall förflyttas från Örebro, har jag i denna speciella fråga velat anföra de särskilda skäl, som tala mot en sådan anordning, och göra det särskilda yrkande, som därav föranledes.

Med stöd av vad jag sålunda anfört får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att Svea trängkår skall fortfarande vara förlagd i Örebro.

Stockholm den 18 mars 1925.

Gunnar Persson.